

سیاست روز

روزنامه ایران

مسعود پزشکیان:
راه عزت، نه شرقی
و نه غربی است

سرلشکر باقری:
جلوه‌های عظمت سپاه
دشمنان را ناامید ساخته است

دلایل افزایش قیمت لبنیات اعلام شد

بازهم پای ارز همتی در میان است

دو روز از جشنواره پُرا! سطح پایین آثار اجتماعی و دفاع مقدس فرصتی برای عرض اندام کمدهای

غافلگیری‌های حماس برای اشغالگران

یادداشت‌های روز

مسئله بزهکاری نوجوانان سیاه‌نمایی نیست، واقعیت جامعه است

طرح یک ادعا

کاهش سن دریافت گواهینامه موتور منطقی است؟

بلبشوی ترافیکی!

سرمقاله

رفتار شناسی آقای رئیس جمهور

قاسم غفوری
ghassem_tg@yahoo.com

عرصه سیاست خارجی کشورمان در حالی با محوریت توسعه روابط با همسایگان و اولویت بخشی به دیپلماسی اقتصادی و مقابله با فتنه انگیزی‌ها و بحران‌سازی‌های دشمنان منطقه بویژه رژیم صهیونیستی و حامیانش جریان دارد که مسئله‌ای حاشیه‌ای از سوی برخی جریان‌های سیاسی و رسانه‌ای به عنوان یک اولویت مطرح می‌شود و آن مذاکره با آمریکا است. برخی بر این ادعایند که حل تمامی مشکلات کشور در گرو مذاکره و تعامل با آمریکا است و در این راه ایران باید ضمن پذیرش یک جانبه گرای جهانی واشنگتن در مسیر رفع موانع تعامل با آن کام بردارد. برخی نیز آمریکا را زنجیره‌ای می‌دانند که اقتصاد و رفاه نیازهای کشور را به اسارت گرفته است و راه حل مقابله با این وضعیت نیز رویکرد به مذاکره مستقیم با آمریکا است.

عده‌ای نیز با اشاره به غروب بروجرام در مهر ماه ۱۴۰۴ تاکید دارند که برای جلوگیری از اجرای مکانیسم ماشه یا همان بازگشت تحریم‌ها باید از آنچه فرصت تاریخی آمدن ترامپ می‌نامند بهره گرفت. دامنه این تفکرات چنان است که نه تنها در حوزه رسانه‌ای نسخه مذاکره مستقیم با آمریکا را تجویز می‌کنند که حتی در مجامع جهانی نیز ترامپ را اهل تعامل معرفی و از آمادگی تهران برای توافق با آن می‌گویند. پیروان این دیدگاه در حالی که اذعان دارند اف ای تی اف باری از مشکلات برنخواهد داشت اما بازهم تاکید می‌کنند که ایران باید به اف ای تی اف پیوسته تا چراغ سبزی باشد برای سوق دادن طرف‌های غربی از جمله واشنگتن به مذاکره با ایران.

جالب توجه تر آنکه برخی عنوان می‌کنند که ایران به دنبال پیوستن به اف ای تی اف نیست و صرفاً می‌خواهد به بخشی‌هایی همچون سی اف تی و پارامو بپیوندد حال آنکه شواهد امر نشان می‌دهد که ایران در دولت یازدهم و دوازدهم سی اف ای تی اف را اجرا کرده و صرفاً دو بند پارامو و سی اف تی باقی مانده است که در صورت تصویب عملاً تمام اف ای تی اف را اجرا کرده و دیگر راه برگشتی نیز نخواهد داشت. مجموع این مباحث در حالی مطرح می‌شود که کارنامه دو هفته‌ای ورود ترامپ به کاخ سفید و صدور فرامین اجرایی آن دو نکته اساسی را آشکار می‌سازد. نخست آنکه بسیاری از اجزای ترامپ را انتقام گیری از آثانی تشکیل می‌دهد که در دوران اول ریاست جمهوری‌اش و یا در چهار سال باین و مبارزات انتخاباتی، خسارت‌ها و شکست‌هایی را به او وارد کرده‌اند. از اعضای حزب جمهوریخواه همچون بولتون و پمپئو گرفته تا قاضی‌های فدرال و رسانه‌ها.

دوم آنکه ترامپ با نام آنچه بهبود اقتصاد آمریکا می‌نامد تعرفه‌های تجاری بسیاری را علیه سایر کشورها بویژه متحدان قدیمی آمریکا وضع کرده است. اروپایی که از جنگ جهانی دوم تا امروز متحد آمریکا بوده و در دو دهه جنگ افزوری آمریکا از افغانستان تا اوکراین هزینه‌های بسیاری داده امروز در معرض تعرفه‌های تجاری سنگین آمریکا قرار گرفته است در حالی که ترامپ از این مرحله هم پا را فراتر گذاشته و به تمامیت ارضی متحدانی چون دانمارک دست درازی کرده است. با توجه به این دو مولفه اکنون این سوال اصلی مطرح است که در حالی که ایران در دوران اول ریاست جمهوری ترامپ، شکست فشار حداکثری را به آن تحمیل کرده است و در شرایطی که ترامپ حتی به متحدان اروپایی آمریکا نیز رحم نمی‌کند، چگونه می‌توان امیدوار به توافق به آن و یا پایبند بودن او به تعهداتش بود؟ چه ضمانتی وجود دارد که ایران برای رسیدن به منافع اقتصادی با آمریکا توافق نماید گرفتار باج‌خواهی‌های آمریکا در قالب تعرفه‌های تجاری و یا گروگان‌گیری متن توافق توسط این کشور نشود؟ وقتی ترامپ به متحدان قدیمی آمریکا همچون اروپا رحم نمی‌کند و منافع خود را بر منافع آنها برتری می‌دهد آیا می‌توان امیدوار بود که توجهی به منافع ایران داشته باشد؟

رفتار شناسی ترامپ نشان می‌دهد که او جز تحقیرسازی و تسلط بر کشورها هدف دیگری ندارد چنانکه امروز اروپا گرفتار باج‌خواهی‌های اقتصادی و مالی آمریکا شده است. سرنوشت سیاه و نامعلوم متحدان قدیمی واشنگتن درس عبرتی است برای آثانی که همچنان در تصور تعامل با ترامپ می‌باشند و آن را حلال مشکلات کشور عنوان می‌کنند. قدر مسلم هیچ شیشه‌ای با دستمال کثیف پاک نخواهد شد چنانکه هیچ مشکلی با دل بستن به آمریکا حل نخواهد شد و تنها راه تکیه بر داشته‌های داخلی و دست‌کم‌نشدن از خودتخریبی و خودتخریبی است.

یادداشت

تغزیرات حکومتی یا حیاط خلوت دولتی؟

احمدرضا فردوسی راد

چرا سازمان‌های تعزیرات حکومتی باید منحل شود و کلیه وظایف آن به قوه قضاییه منتقل گردد؟

با تمام ندهایی که می‌توان به عملکرد قوه قضاییه داشت، در چشم من به عنوان یک طلبه علم حقوق و یک وکیل عدلیه - که تجربه وکالت در هر دو در دادگاه - عملکرد قوه قضاییه در قیاس با سازمان تعزیرات حکومتی درخشان است.

نکات متعددی را می‌توان برای این برتری برشمرد اما مهم‌ترین آن استقلال قوه قضاییه است؛ چیزی که تعزیرات فاقد آن است؛ توضیح اینکه تعزیرات زیر نظر دولت (وزارت دادگستری) است و به دعای دولت (بهداشت، صحت، بانک مرکزی و بسیاری شکات دیگر که همگی زیرمجموعه دولت هستند) علیه مردم (فعالان اقتصادی - کسبه و شرکت‌ها و...) رسیدگی می‌کند. یعنی دولت همزمان هم شاکی و هم قاضی است. بدیهی است که رییس یک شعبه تعزیرات نمی‌تواند به اندازه قاضی یک دادگاه قوه قضاییه استقلال عمل و رای داشته باشد. برای این عدم استقلال که منتهی به آراء سوگیرانه به نفع دولت می‌شود می‌توان نمونه‌های متعددی را نام برد اما جهت جلوگیری از اطیان آن از آن صرف نظر می‌شود. این موضوع تا آنجا پررنگ است که گاهی آدمی از خود می‌پرسد اگر قرار است در

نهایت علیرغم ضعف ادله و نقصان استدلال و نبود مستند قانونی، فعال اقتصادی به هر شکل و به هر قیمتی محکوم شود، چه نیازی است به واسطه بودن این تشکیلات عریض و طویل؟ آیا بهتر نیست خود آن دستگاه دولتی (بانک مرکزی یا بهداشت یا صمت یا...) اجراییه‌ای علیه فعال اقتصادی نگون بخت صادر و وجوهی را از حساب او برداشت کند و با ارجاع موضوع به تعزیرات او را به این رسیدگی ظاهری امیدوار نکند؟! در آن فرض از اول تکلیف فعال اقتصادی معلوم است و پیشاپیش خود را برای تضییع مال خود آماده می‌کند و حداقل اعصاب و وقت او محفوظ می‌ماند و فقط مال او برده می‌شود!

جالب توجه اینکه ایده تشکیل تعزیرات در سالهای ابتدایی در حد مبارزه با گران فروشی کسبه محل و موضوعاتی از این دست مطرح شده بوده است و در دهه شصت هم عمدتاً حول همین موضوعات عمل می‌کرده، اما از دهه هفتاد تاکنون و در قالب تصویب قوانین متعدد، جرایم پیچیده‌ای همچون قاچاق کالا و ارز و مجازات‌های سنگین همچون تعطیل خط تولید شرکت‌ها و ممنوعیت ایشان از فعالیت بازرگانی و غیره به سازمان تعزیرات محول شده است غافل از اینکه تعزیرات با نقض ذاتی خود (وابستگی به دولت - وابستگی به شاکی) نباید در مورد گناهکاری و بی گناهی متهم (فعال اقتصادی) در مورد چنین ادعاهای سنگین و چنین مجازات‌های مهلکی تصمیم بگیرد. وقتی که قوه قضاییه مستقل هست چرا باید ادعای دولت علیه مردم، به نفعی در زیرمجموعه خود دولت ارجاع شود و طی یک رسیدگی غیرمستقل و مبهم، احکام سنگینی همچون تعطیل فعالیت تولیدی و ممنوعیت فعالیت بازرگانی و غیره متوجه فعالان اقتصادی گردد؟

به عبارت دیگر با تصویب این قانون و تاسیس سازمان تعزیرات و قرار دادن سازمان در زیرمجموعه دولت، عملاً یک نهاد قضایی اختصاصی (بخوانید حیاط خلوت) به نام دولت سند زده شده و رانتی خلاف قانون اساسی به نفع دولت و به ضرر مردم، ایجاد شده که در نتیجه آن دولت می‌تواند از مردم به زیرمجموعه خود شکایت ببرد و ادعاهای خود علیه مردم را بدون رسیدگی در قوه مستقل قضاییه به کرسی بنشاند.

سایسته است موضوع به یک نقص بنیادین باز می‌گردد و مساله این دولت و آن دولت و این جناح و آن جناح و این رییس سازمان تعزیرات و آن رییس سازمان تعزیرات نیست، باید همه دوستداران تامل و البته همت کنند و این نقیصه ذاتی را برطرف، و از ایجاد نارضایتی مضاعف در مردم جلوگیری کنند. بنابر مراتب فوق با توجه به اینکه صدور آراء خلاف قانون و عدالت در سازمان تعزیرات حکومتی از حد گذشته و کار در راه استخوان فعالان اقتصادی رسانده است، بهترینه گزینه این است که دولت‌ها به طور داوطلبانه از این میراث نامبارک چشم پوشی کنند؛ این سازمان باید در راستای اجرای اصل تفکیک قوا، اصل بی طرفی مرجع رسیدگی به اختلافات، رعایت حقوق شهروندی و ایجاد رعیت و رونق در فعالیت‌های اقتصادی، مورد تجدیدنظر اساسی قرار گرفته و منحل شود و کلیه وظایف آن به دستگاه قضایی مستقل کشور محول گردد تا فعالان اقتصادی در مورد جرائم و مجازات‌هایی که

حیات و ممات یک فعال اقتصادی را رقم می‌زند طعم بی طرفی دادگاه را بچشند. اگرچه در وضعیت کنونی ظاهراً دولت برنده است و به راحتی به فعالان اقتصادی از طریق تعزیرات زور می‌گوید اما در نگاهی درازمدت‌نگرانه دولت هم مانند مردم و حتی بیشتر از مردم بازنده است؛ چرا که ظلم به فعال اقتصادی و تولید کننده حاصلی جز کاهش رشد اقتصادی و درآمد ملی ندارد و کدام دولتی می‌تواند «حقیقتاً» از کاهش رشد اقتصادی و کاهش درآمد رضایت داشته باشد و احساس پیروزی کند؟ اما متأسفانه آنچه در بند پیشین در خصوص امید به چشم پوشی داوطلبانه دولت‌ها از این «حیاط خلوت رانتی» گفتیم، زیاده از حد خوشبینانه است؛ چرا که متأسفانه دولت‌ها (دولت مرحوم هاشمی، دولت خاتمی، دولت احمدی نژاد، دولت روحانی، دولت مرحوم رئیسی) با وجود همه اختلاف نظرهای گوناگونی که داشته‌اند همه بر حفظ این میراث اصرار ورزیده‌اند و نه تنها هیچ کدام از این بدعت ناصواب صرف نظر نکرده‌اند بلکه هر یک به نوبه خود بر طول و عرض این تشکیلات به انحاء گوناگون افزوده‌اند. دولت آقای پزشکیان هم مستثنی نخواهد بود و از اسلاف خود پیروی خواهد کرد. فلذا امید توقع ما از مقام معظم رهبری است؛ ایشان به عنوان بزرگترین حامی رونق اقتصاد در کشور تنها شخصیتی هستند که می‌توانند از نظر جایگاه واقعی و قانونی، این اقدام خلاف قانون اساسی را اصلاح فرموده و رانت ایجاد شده به نفع دولت و به ضرر مردم (فعالان اقتصادی) کسبه و شرکت‌ها و... را متوقف و این سازمان را منحل و وظایف آن را به قوه مستقل قضاییه منتقل فرمایند. الف

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

شماره آگهی مناقصه: ۱۴۰۳/۴۷/۱۲۱۹۱ مورخه: ۱۴۰۳/۱۱/۰۷

(امور تغذیه ای (تهیه، طبخ و توزیع غذا) - بیمارستان امام خمینی (ره) شهرستان سردشت (نوبت دوم))

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی استان آذربایجان غربی در نظر دارد مناقصه عمومی «ادعای امور تغذیه ای (تهیه، طبخ و توزیع غذا) بیمارستان امام خمینی (ره) شهرستان سردشت (نوبت دوم)» را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir برگزار نماید.

تاریخ انتشار مناقصات در سامانه: تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۰۸ می‌باشد.

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصات (دانلود): از ساعت: ۱۴۰۳/۱۱/۰۸ لغایت ۱۴۰۳/۱۱/۱۳

مهلت زمانی ارائه مدارک: ساعت ۱۴ مورخه ۱۴۰۳/۱۱/۲۳

(مهلت زمانی انجام بازرگاری مدارک شرکت در مناقصات در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت و تحویل پاکت «الف» به حراست دانشگاه)

تاریخ بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۳/۱۱/۲۴

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصات و ارائه پاکت‌ها:

آدرس: ارومیه - بلوار رسالت - انتهای کوی اوزرسان - ستاد دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی آذربایجان غربی

تلفن تماس: ۰۴۴-۳۱۹۳۷۱۰۶

شناسه آگهی: ۱۸۷۴۸۰۰

واکسن «HPV» ایرانی در داروخانه‌ها توزیع شد

سازمان غذا و دارو اعلام کرد: واکسن گارداسیل تولید داخل با کیفیت مطلوب و به میزان کافی در داروخانه‌های معتبر کشور موجود است و هیچ‌گونه کمبودی در تأمین آن وجود ندارد. به گزارش روابط عمومی سازمان غذا و دارو، واکسن گارداسیل تولید داخل مطابق با ضوابط مورد تأیید مراجع علمی و نظارتی کشور تولید و به میزان کافی در داروخانه‌های معتبر توزیع می‌شود. در روزهای اخیر برخی تبلیغات در فضای مجازی سعی دارند با ایجاد نگرانی درباره کمبود واکسن گارداسیل و تبلیغ برندهای خارجی، نیاز القایی در جامعه ایجاد کنند. این تبلیغات که اغلب از سوی افراد یا گروه‌های سودجو انجام می‌شود، هدفشان توسعه تجارت غیرقانونی دارو است و هیچ‌گونه مبنای علمی یا منطقی ندارد. خطرات خرید دارو از مسیرهای غیررسمی و روابط عمومی سازمان غذا و دارو تاکید کرد دارد هر دارویی که خارج از چرخه رسمی داروخانه‌ها عرضه شود، از نظر این سازمان فاقد اعتبار است. خرید واکسن از مسیرهای غیرقانونی، علاوه بر تحمیل هزینه‌های اضافی به مصرف‌کنندگان، خطرات جدی از جمله عدم اطمینان از اصالت، نگهداری در شرایط نامناسب و بروز عوارض ناخواسته را به همراه دارد. مبارزه با بازار سیاه و دلالی داروبرای جلوگیری از فروش غیرقانونی و تقلبی واکسن گارداسیل، در اقدام فرا ارگانی پلیس، ستاد مبارزه با قاچاق و دیگر اهرم‌های قهریه باید با شناسایی و برخورد قاطع با دلالان، فعالیت آن‌ها را متوقف کنند. استقرار گشت‌های نظارتی در اطراف داروخانه‌های بیماران خاص و اجرای عملیات‌های ضدقاچاق ضروری است.